

φορῆς· τούτους γὰρ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης ἀπικο-
 μένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασσαν καὶ οἰκήσαντας τούτον τὸν χῶρον, τὸν
 καὶ νῦν οἰκέουσι, αὐτίκα ναυτιλίῃσι μακροῖσι ἐπιθέσθαι, ἀπαγινέοντας δὲ
 φορτία Αἰγύπτια τε καὶ Ἀσσύρια τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσαπικνέεσθαι καὶ
 2 δὴ καὶ ἐς Ἄργος. τὸ δὲ Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασιν τῶν ἐν τῇ
 νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοίνικας ἐς δὴ τὸ Ἄρ-
 3 γος τοῦτο διατίθεσθαι τὸν φόρτον, πέμπτη δὲ ἦ ἕκτη ἡμέρη, ἀπ' ἧς ἀπι-
 κόντο, ἐξεμπολημένων σφι σχεδὸν πάντων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναι-
 4 κας ἄλλας τε πολλὰς καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλέως θυγατέρα· τὸ δὲ οἱ οὐνομα
 10 κατὰ πρόμνην τῆς νηὸς ὠνέεσθαι τῶν φορτίων, τῶν σφιν ἦν θυμὸς
 μάλιστα, καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευσαμένους ὀρμηῆσαι ἐπ' αὐτάς. τὰς
 μὲν δὴ πλεῖνας τῶν γυναικῶν ἀποφυγέειν, τὴν δὲ Ἰοῦν σὺν ἄλλῃσιν ἀρπασ-
 θῆναι· ἐσβαλομένους δὲ ἐς τὴν νέα οἴχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου.
 2 οὕτω μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι Πέρσαι, οὐκ ὡς Ἕλληνες, 15
 καὶ τῶν ἀδικημάτων πρῶτον τοῦτο ἄρξαι. μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλλήνων τινὰς
 (οὐ γὰρ ἔχουσι τούνομα ἀπηγήσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης ἐς Τύρον
 προσσχόντας ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα Ἐδρώπην. εἶησαν
 δ' ἂν οὗτοι Κρήτες. ταῦτα μὲν δὴ ἴσα πρὸς ἴσα σφι γενέσθαι, μετὰ δὲ
 2 ταῦτα Ἕλληνας αἰτίους τῆς δευτέρας ἀδικίης γενέσθαι. καταπλώσαντας 20
 γὰρ μακροῖν νηὶ ἐς Αἴαν τε τὴν Κολχίδα καὶ ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἐνθεύτην
 διαπρηξαμένους καὶ τᾶλλα, τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως

A C P(p) TR bMQ SV

11 Lex. Vind. p. 196 ὠνοῦμαι τόδε τὸ πρᾶγμα ἄντι τοῦ ὀνοῦμαι τῶνδε ἐκλειπτικῶς, μέρος δηλονότι. Ἡρόδοτος ὠνέεσθαι — μάλιστα

2 οἰκίσαντας Q || 3-4 ἀπαγινέοντας φορτία SV || 4 χώρῃ om. PMQ (habet p) secl. Stein Hude Schaeferum secuti || 7 ἡμέρα QSV || 8 ἐξεμπολημένων b || 9 βασι-
 λῆος TRbSV || 10 τὸ Q Ald. | στήσας SV || 11 νεὸς P¹pC νεὸς in νηὸς corre-
 xit A (manu prima?) | σφιν ἦν] κινήν V¹ κινήν V² κεν ἦν S¹ || 12 διακελευσα-
 μένους SV || 13 ἀποφυγέειν TRbMQSV | ἄλλοισιν V^c || 14 ἐσβαλομένους MQSV
 Ald. | ναῦν QM || 15 Πέρσαι om. QM | οὐκ ὡς Φοίνικες T^c Ven. Marc. 364 QM
 (οὐκ ὡς Ἕλληνες) in parenthesi b ὡς* Ἕλληνες C οὐκ ὡς Ἕλληνες οὐδὲ ὡς Φοί-
 νικες restituendum putat Herold, Progr. Reg. Gymn. Nurembg. 1850 cap. 5 com-
 parato || 16 τοῦτο πρῶτον ἄρξαι Pp τοῦτο ἄρξαι πρῶτον Tb τοῦτο ὑπάρξαι πρῶ-
 τον M (γρ' ἄρξαι in mg. adiecto) ἄρξαι τοῦτο πρῶτον Q || 18 προσσχόντας eod.
 προσχόντας eod. | βασιλέως CPTbMQSV | τὴν om. TRbMQSV || 19 οὕτω SV |
 ταῦτα δὴ (δ' S) ἴσα σφι πρὸς ἴσα TRbMQSV | μὲν om. P¹ || 21 τε om. P¹ | ἐνθεύ-
 θεν TRbSV ἐνθεύτην C¹ || 22 ἔνεκεν bQSV | ἀπίκοντο PTRbMQSV v supra
 a add. A²C² | βασιλέως TCPS o ex ω corr. V βασιλῆος bQM

τὴν θυγατέρα Μηδείην. πέμψαντα δὲ τὸν Κόλχων βασιλέα ἐς τὴν Ἑλλάδα 3
 κήρυκα αἰτέειν τε δίκας τῆς ἀρπαγῆς καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα· τοὺς
 δὲ ὑποκρίνασθαι, ὡς οὐδὲ ἐκείνοι Ἰοῦς τῆς Ἀργείης ἔδοσαν σφι δίκας τῆς
 ἀρπαγῆς οὐδὲ ὦν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι. δευτέρῃ δὲ λέγουσι γενεῇ μετὰ 3
 5 ταῦτα Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμον ἀκηκοῦτα ταῦτα ἐθελήσαι οἱ ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος δι' ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναῖκα, ἐπιστάμενον πάντως, ὅτι οὐ
 δώσει δίκας· οὔτε γὰρ ἐκείνους δίδόναι. οὕτω δὴ ἀρπάσαντος αὐτοῦ 2
 Ἑλένην τοῖσιν Ἕλλησι δόξαι πρῶτον πέμψαντας ἀγγέλους ἀπαιτέειν τε
 Ἑλένην καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν· τοὺς δὲ προϊσχομένους ταῦτα
 10 προφέρειν σφι Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν, ὡς οὐ δόντες αὐτοὶ δίκας οὐδὲ
 ἐκδόντες ἀπαιτεόντων βουλοίατό σφι παρ' ἄλλων δίκας γίνεσθαι. μέχρι 4
 μὲν ὦν τοῦτον ἀρπαγὰς μούνας εἶναι παρ' ἄλλήλων, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου
 Ἑλλήνας δὴ μεγάλως αἰτίους γενέσθαι· προτέρους γὰρ ἄρξαι στρατεύε-
 σθαι ἐς τὴν Ἀσίην ἢ σφέας ἐς τὴν Ἐδρώπην. τὸ μὲν νῦν ἀρπάζειν γυναι- 2
 15 κας ἀνδρῶν ἀδικῶν νομίζειν ἔργον εἶναι, τὸ δὲ ἀρπασθεισέων σπουδὴν
 ποιήσασθαι τιμωρέειν ἀνοήτων, τὸ δὲ μηδεμίαν ὄρην ἔχειν ἀρπασθεισέων
 σωφρόνων· δηλα γὰρ δὴ, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἤρπάζοντο.

A C P(p) TR bMQ SV

Τὸ μὲν νῦν — ἤρπάζοντο (4, 2) exc. paroemiogr. 2

T 8-10 Eust. II. 415 ad Γ 288 τὴν ὑπὲρ τοῦ πταισθέντος ἔκτισιν ἦτοι τὸ πρόσ-
 τιμον, ὅπερ Ἡρόδοτος δίκας λέγει τῆς ἀρπαγῆς. id. II. 415 ad Γ 204 οἶδε δὲ σὺν
 ἄλλοις καὶ Ἡρόδοτος τὴν ἠθροῖσαν ἱστορίαν λέγων ὅτι Ἕλληνες πέμψαντες ἀγγέλους
 ἤθελον τὴν τε Ἑλένην ἀπαιτεῖν καὶ τῆς ἀρπαγῆς δίκας αἰτεῖν· οἱ δὲ προϊσχομένοι
 τὴν τῆς Μηδείας ἀρπαγὴν οὐκ ἐπέισθησαν || 17 Plut. De Herodoti malign. 11 (856)
 ὀφθαλμοῦ φησὶν (ὁ Ἡρόδοτος) ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἤρπάζοντο. . . .
 δηλα γὰρ δὴ καθ' Ἡρόδοτον, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο (ἐβουλέατο, ἐβουλεύοντο
 v. ll.) οὐκ ἂν ἤρπάζοντο

2 Lex. Vind. p. 183 ὑποκρίνασθαι ἄντι τοῦ ἀποκρίνασθαι Ἡρόδοτος· καὶ ἀπαι-
 τέειν — ἀρπαγῆς || 12 Lex. Vind. p. 175 τὸ . . . ἀπὸ τούτου ἄντι τοῦ μετὰ ταῦ-
 τα Ἡρόδοτος· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου — γενέσθαι

1 τὴν¹ om. P¹TRbMQSV (habet p) | Μηδείην TRbSVM (ut videtur) | τῶν Κόλ-
 χων βασιλέα Rb τὸν Κόλχων βασιλῆα MQ τὸν Κόλχων SV || 3 ἀποκρίνασθαι Tb
 MQ ὑποκρινόμενος C² | σφίσι b || 6 οὐ om. Q || 7 οὔτε] οὐδὲ propos. Schaefer ||
 8 πέμψαν V¹ (τας supr. lin. add. V²) πέμψαν S | τε] τὴν SV || 9 προϊσχομένους
 CPRSV. litteras on litteris ους superimposuit A (manu prima?) formae προϊσ-
 χομένους testis Eust. || 10 Μηδείης TRbSV || 12 οὐν MQ | τούτων¹ TRbMQSV ||
 15 ἔργον νομίζειν Tb νομίζον ἔργον M || 16 μηδεμίαν Ab μηδεμίην vel μη δὲ
 μίην CPTbSV | ὄρην A ὄραν SV ὄρην cett. || 17 αὐταὶ A²TRbMQSV ||
 ἐβούλοντο eod., nescio an lectio codicum sit conservanda (cf. III 143, 2; V 29, 1;
 63, 3 et Legrand, Introd. 216 necnon grammaticam meam 161) ἐβεβουλε adscr. A²,
 quod ἐβεβουλέατο exhibet (sicut Stein recte), sed plqpf. forma inepte usurpari vi-
 detur ἐβουλεύοντο 2 scripturam ἐβουλέατο in codice quodam exstitisse docet
 (Colonna, De Herodoti memoria 68), eandem lectionem praebet pars memoriae
 Plutarchi | ἤρπάζετο A¹C¹ litterae s litteras on superimposuit A (manu prima?)